gradib⁹ conſanguinitatis ⁊ affinitatis etiã hũana
lege ꝓhibitis. de quibus in. c. non debet. j. de con
ſang. ⁊ affi. ⁊ tene menti hoc dictum. Idem in his
que deuiant a iure naturali vel diuino.

De poſtulando. Rꝛica.

Si vocati ad iudicia non paciſcunt̃ neq; tranſi-
gunt ſolent ſibi querere aduocatos ⁊ ꝓcuratores.
ideo poſt duas rubricas p̃cedentes auctoꝛ ſubijcit
iſtã ⁊ ſequentes. ⁊ p̃mittit ante tractatũ de iudicijs
quia hec ſũt p̃paratoꝛia iudicioꝝ. Quid aũt ſit po
ſtulare habes tex. in. l. j. ff. e. ⁊. iij. q. vij. in. §. verũ
in ṽ. ſunt aũt. ⁊ ꝑ glo. in. c. vltimo. ⁊ dic ꝙ poſtula-
re eſt deſideriũ ſuũ vel amici ſui in iure apud eũ q̃
iuriſditioni p̃eſt exponere vel alteri⁹ deſiderio cõ-
tradicere. ⁊ h̾ vltimũ cõpꝛehendit aduocatũ ex ꝑte
rei. qꝛ cõtradicit deſiderio ⁊ petitioni actoꝛis ſed p̃
cedentia verba referunt̃ ad aduocatũ ex ꝑte acto-
ris. Et ex illis ṽbis diffinitõis dũ dicit̃ i iure ⁊c. de
cido qͦnẽ nũq̃d ꝯſulens i camera dicat̃ aduocat⁹.
et cõclude ꝙ nõ qꝛ aduocatus ẽ qui in iure ꝓponit
vt patet in diffinitõe. ꝓhibitus ḡ aduocare nõ cen
ſetur ꝓhibitus in camera cõſulere etiam ꝓcurato-
ri ꝑtis. qͦd bene no. ⁊ tenet Bar. in. l. j. ff. de va. et
extraoꝛ. cogni. Item quero nunquid illiterat⁹
poſſit eſſe aduocatus. cõclude ꝙ non. qͥnimo opoꝛ
tet ꝙ ſit iure peritus. vñ debet ſaltem ſtuduiſſe ꝑ
quinquẽniũ ⁊ iuramento doctoꝝ eẽ approbatus.
vt in. l. nemini. C. de aduo. diuer. iudi. no. Bar. i
d. l. j. ⁊ h̾ bene no. qͣ multi iniuſte ſe ingerũt huic
aduocationis officio.

C

Lerici. Cleric⁹ in ſacris vel
minoꝛibus benefici-
atus in ſeculari foꝛo poſtulare nõ
debet niſi ꝓ ſe vel ſua eccleſia vel
miſerabilib⁹ ꝑſonis. h. d. Adde vl̃
ꝓ ꝑſonis ſibi coniunctis. ⁊ ꝓbat̃ h̾
ſuppletio. j. c. fi. Diuidit̃. nam pꝛima ꝑs ponit ꝓhi-
bitionẽ a qua. ſcd̃a excipit ibi niſi. No. p̃mo ar-
gumentũ a contrario ſenſu ꝙ clericus in minoꝛib⁹
ſi non habet beneficiũ eccleſiaſticũ patrocinari ꝑt
etiã in foꝛo ſeculari. ſecus aũt ẽ in cõſtitutis i ſacris
de quo dic vt. j. latius dicet̃. No. ibi ꝓpꝛiã cãm
vel eccl̃ie ſue. ꝙ cã eccl̃ie nõ dicit̃ cã ꝓpꝛia rectoꝛis
hinc ẽ ꝙ in cã eccleſie ſue põt qͦs eſſe iudex. ij. q. vij.
ſiq̇s erga. dico plene in. c. cum veniſſent. de iudi.
No. tertio ꝙ ꝯſtitutus in ſacris põt aduocare ꝓ
miſerabilib⁹ ꝑſonis etiã in foꝛo ſeculari. ⁊ ponde-
ra tex. qꝛ nõ ſufficit miſerabilitas in habitu. ſ; etiaʒ
dʒ eẽ i actu. nã p̄mittit ſi indiſtincte ꝓ miſerabilib⁹
ſed ꝓ illis qui ꝓpꝛias cauſas adminiſtrare nõ poſ-
ſunt vt quia ſũt vidue ⁊ paupes. vel ſi ſunt diuites
et nõ reperiunt aduocatos. ideʒ in oꝛphanis ⁊ pu
pillis. nã eccleſia debet eas defendere. lxxxvij. di.
per totũ. ⁊ d̾ his miſerabilibus. vide qͦd dixi in. c. ſi
gnificantibus. de offi. dele. In glo. j. in fi. vt ha-
beas ꝑfecte hanc materiã ſcias ꝙ in clericis poſſũt
aſſignari qͥnq; oꝛdines poſtulantiũ. Pꝛim⁹ ẽ epoꝝ
et ſupioꝝ. de his ꝑ Hoſti. j. c. fi. ⁊ vide tex. in. c. pla-
tũ. lxxxviij. di. Secũdus ẽ oꝛdo ſacerdotũ. d̾ h̾ i. c.
fi. j. co. Tertius ẽ cõſtitutoꝝ in ſacris nõ ſacerdotũ
vel exiſtentiũ in minoꝛib⁹ bñficiatoꝝ. ⁊ de his tra-
ctat̃ h̾. Quartus oꝛdo minoꝝ clericoꝝ nõ bñficia-
toꝝ. ⁊ de h̾ etiã h̾. Quintus eſt oꝛdo regulariũ. et
de h̾. j. c. ꝓxi. Proſequemur ḡ tertiũ ⁊ quartum
et reliquos in locis ſuis p̃alle. in quib⁹ ẽ dicenduʒ
ꝙ cõſtitut⁹ in ſacris nõ ſacerdos nõ dʒ eſſe aduoca
tus in foꝛo ſeculari in negocijs ſecularib⁹. ſed in iu
dicio eccleſiaſtico põt. vt eſt tex. h̾ a cõtrario ſenſu.
et tenẽt cõiter doc. ⁊ facit tex. in. c. cũ pꝛidem. s̃. de
pac. Item in iudicio ſeculari põt eſſe aduocat⁹ ꝓ
negocijs eccleſiaſticis. vt ꝓbat iſte tex. a contrario
ſenſu ibi in negocijs ſecularib⁹. ſecus ḡ in eccleſia-
ſticis ſm Inno. ⁊ dicit̃ eccleſiaſticũ negociũ aut rõ
ne ꝑſone. vt qꝛ ꝑſona eccleſiaſtica ſcḋo foꝝ rei li
tigat coꝛam ſeculari. Itẽ põt dici eccleſiaſticũ rõne
delicti. vt qꝛ ꝓ ſacrilegio eccl̃ia voluit ꝯuenire laicũ
coꝛã iudice ſeculari qͦd põt. vt in. c. cũ ſit generale.
de fo. cõpe. Itẽ põt dici eccleſiaſticũ rõe rei de qua
agit̃. vt qꝛ res ẽ eccl̃ie ſm Hoſti. ⁊ bñ. No. ꝙ iſte
clericus põt eſſe aduocatus in iudicio ſeculari ꝓ ꝑ
ſona eccl̃iaſtica ibi litigante. vel de delicto ſeu reb⁹
eccleſiaſticis. vbi ḡ litigantes ⁊ negocia ſecularia
ſunt dʒ exñs in ſacris oĩno abſtinere niſi in caſib⁹
hic exceptis. h̾ ꝓcedũt ſi cõſtitutus in ſacris hʒ be-
neficia ex quib⁹ põt ſuſtentari. Si ṽo nõ hʒ lʒ glo.
h̾ dicat ꝙ nõ põt aduocare. ſ; dʒ agere ꝯtra epm vt
ſibi ꝓuideat. dicit Hoſti. ⁊ melius ꝙ ſi de facto iſte
clericus egeret ꝙ ſibi lʒ ex tali aduocatõne ſibi vi-
ctum querere. ar. c. clericus victum. xcj. di. ⁊. C. de
patrib⁹ q̃ fi. diſtra. l. j. ff. d̾ obſerua. ieiu. ꝯſiliũ. §. vl
timo. Et ſi dicas quõ põt agere cũ teneat̃ epus ſibi
ꝓuidere. Rñdet̃ ꝙ foꝛte h̾ ab epo obtinere nõ po-
teſt. vel ꝓpter impotentiã. vel ꝓpter indigentiam
epi vel aliã cãm vt dixi. ſatis h̾ placet. nã ſi clericus
ꝓpter indigentiã licite exercet opus rurale. vt i. c.
j. de cele. miſ. Itẽ licite emit materiã aliquã vt illaʒ
redigat in foꝛmã. ar. coꝝ q̃ no. glo. in. c. canonum.
xiiij. q. iiij. q̃ gl. dicit ꝙ põt emere coꝛiũ ⁊ inde face-
re ſotulares foꝛtius dʒ ſibi licere aduocatõis offi-
ciũ exercere cũ magis ꝯueniat dignitati. ⁊ aduoca
ti dicunt̃ defendere rempublicam ſicut milites ar
mate militie. vt in. l. aduocati. C. d̾ aduo. diuer. iu-
di. Si vero ẽ clericus in minoꝛib⁹ ꝯſtitutus habẽs
bñficia ſufficientia idẽ dicendũ in iſto ſicut in cõſti-
tuto in ſacris. qꝛ iſti equipant̃. vt in tex. aut nõ ha-
bens ſtipendia ſaltẽ ſufficientia. ⁊ põt in vtroq; fo
ro. vt in tex. ⁊ in glo. Hec ꝓcedũt in ciuilib⁹ cauſis
ſed in criminalibus vbi venit imponẽda pena ſan
guinis dʒ clericus oĩno abſtinere. vt in. c. ſñiam.
ne cle. vl̃ mo. ⁊ no. in. c. j. lj. di. ⁊ h̾ indubitanter cũ
vult eſſe ex ꝑte actoꝛis. qꝛ nõ poſſet petere reũ pu-
niri ſine metu irregularitatis ex q̃ agit ad penã ſan
guinis. qꝛ preſtaret auxiliũ. vt i. c. ſiq̇s viduã. l. di.
Sʒ dubiũ ẽ nũquid poſſit eẽ aduocat⁹ ꝓ parte rei
et videt̃ p̃mo ꝙ ſic. qꝛ etiã eccl̃ia defendit reos. ⁊ ꝓ
eis ſupplicat ne patiant̃ penã moꝛtis vel membꝛi.
abſciſionẽ. vt in. c. nouim⁹. j. de ṽ. ſig. ⁊. xxiij. q. v.
c. reos. In ꝯtrariũ facit qꝛ foꝛte ꝓpter imperitiam

ſuã poſſet aduocatus ſuccũbere vel ꝓpter aſtutiaꝫ ſeu maliciã poſſet reus iniuſte abſolui. ⁊ ſic cõdem narẽ actoꝛ ad penã talionis. vñ qꝛ lingua ẽ nimis facilis. l. famoſi. ff. ad. l. iul. maie. tutius ẽ vt cleric⁹ abſtineat etiã ꝓ pte rei. dicit tñ ꝙ ſi oĩno repiretur aduocatus inculpabilis nõ efficereẽ irregularis. qꝛ pena nõ ꝓueniret ex facto ſuo ſed iuris diſpoſitione. ⁊ multũ in hoc inſtant Hoſti. ⁊ Io. an. poſt eum ⁊ tandẽ cõcludit vt abſtineat. ⁊ ſi nõ vult abſtinere ꝓteſteẽ ſepe corã iudice ꝙ nõ intẽdit ad vindictã vl' ad penã taliõis ſ; ſolũ ad defẽſionẽ rei. Itẽ obtineat q̃ntũ põt vt pena cõmuteẽ puta in carcerem vel in exiliũ. vt ſic euiteẽ vltimũ ſupplicium vel mẽbꝛi abſciſio. ⁊ vide plene ꝑ gl. in. c. j. lj. di. Quero nũquid in caſibus in quib⁹ clericus põt eſſe aduocatus licite exigat ſalaria ꝓ aduocatõe. tex. no. xv. q. ij. c. j. videẽ dicere ꝙ nõ ſed ſponte oblata p̃t recipe. facit qd le. ⁊ no. in. c. dilectus. j. de ſimo. ⁊ i c. non licet. xj. q. iij. Sed Inno. dicit ꝙ illi. c. videẽ derogatũ p cõtrariã cõſuetudinẽ. Alij dicũt ꝙ loq̃tur cũ clericus ẽ aduocatus in cauſis ſpũalib⁹ ſec⁹ ſi in tpalibus. ⁊ ita dicit abbas ſeruaſſe magiſtrum ſuũ. Alij dicũt illud. c. loqui in religioſis. de reliq̃s vero aduocatis certũ ẽ ꝙ iuſte accipiunt ⁊ exigũt ſalariũ. vt in. c. non ſane. xiiij. q. v. ⁊ in. l. j. ff. d va. et extraoꝛ. cogni. illud tamẽ ſcias ſm Inn. ꝙ ſi aduocatus vel medicus eſt ſalariatus de publico nõ debet aliquid recipe ab aliquo litigante. vel cõſtituto in egritudine ſ; a non litigantib⁹ vel a ſanis licite recipiũt. qꝛ ſalaria non ſunt ꝓ iſtis cõſtituta. ſ; ꝓ litigantibus vel infirmis. ⁊ notabis h̄ dictũ. ⁊ ꝓbatur vtrũq; in. l. antepe. C. d ꝓfeſſo. ⁊ medi. li. x.

Ex parte. Canonici regulares poſtulare nõ pñt ſicut monachi niſi ꝓ vtilitate eccl'ie ſiue monaſterij et ꝓcepto abbatis. Cõis diuiſio. ſcda ibi vñ. ¶ No. pmo ꝙ monachi ⁊ regulares canonici nõ pñt aduocatõnis officiũ exercere neq; in foro eccleſiaſtico nec ſeculari. ⁊ qd dixi de monacho idem intelligas de oĩbus religioſis q̃ largo modo pñt dici monachi. ar. xvj. q. j. c. j. nam canon antiquus qui habeẽ. xvj. q. j. monachi. ꝓhibens monachis h̄ officium habuit reſpectũ ad religionẽ nõ aũt ad oꝛdinẽ monachoꝝ tñ. qd clare ꝓbatur h̄ in eo ꝙ includit etiã canonicos regulares. Et qꝛ etiam ipi religioſi ſũt licet inſeruiãt regule latioꝛi. vt dicit tex. in. c. ꝙ dei timoꝛẽ. j. d ſta. regu. Et ex h̄ ⁊ ex tex. collige notãter ꝙ cõſtitutio fũdata ſup aliqua q̃litate extẽdiẽ ad omẽs exiſtentes ſub illa q̃litate licet habeãt ex aliquo incidenti noĩa diuerſa. nã vt vides monachi ⁊ canonici hñt noĩa diuerſa ꝓpter aliqua accidentia. tñ in ſubſtãtia nõ varianẽ. qꝛ pariter ꝓfitẽtur tria ſbalia religionis. iõ canon loquẽns de monachis fundans ſe ſup religione extendiẽ ad canonicos regulares. qꝛ ⁊ ipi ſũt religioſi. Et ex h̄ ⁊ ex tex. no. tertio ꝙ iura loquẽtia de monachis habẽt locũ in canonicis regularibus qd tenet Gre. ꝯſilio xxv. niſi cõſtitutio loquereẽ de monachis nigris vel apponeret aliã qualitatẽ p quã neceſſario opoꝛteret reſtringere ad monachos tñ. qd ego intelligo in his in quib⁹ monachi ⁊ canonici regulares cõueniunt. vtputa qñ conſtitutio emanat reſpectu religionis. ⁊ idem puto de alijs religioſis cuiuſcũq; oꝛdinis. vt. ſ. dixi ꝙ vbi nõ põt aſſignari diuerſitatis ratio inter eos ⁊ monachos veniant appellatione monachoꝝ. ⁊ hoc tenebis menti. facit. xij. q. j. in. c. duo ſunt genera. ¶ Quarto no. caſum in q̃ monachus põt eſſe aduocatus ſcꝫ cum expoſcit vtilitas monaſterij. ⁊ abbate impante. iſta ergo duo ſimul requirunẽ. ⁊ ita loquiẽ canon antiquus i. d. c. monachi. Ex ſolo ergo imperio abbatis. vel ex ſola vtilitate monaſterij nõ poteſt monachus exercere officiũ aduocatõnis. ſed requirunẽ iſta duo cõiunctim. ⁊ intelligo ꝙ illis cõcurrentibus poterit eſſe aduocatus nedũ in foro eccleſiaſtico. ſ; etiaꝫ ſeculari. facit tex. ſ. c. pxi. ⁊. j. c. fi. Sed quero ꝓ declaratione p̄dictoꝝ ⁊ tex. qualiter capiaẽ h̄ vtilitas monaſterij. certe ſi cauſa eſt monaſterij hoc eſt indubitatũ ſm omnes. ⁊ tunc habeat locum iſte tex. Sed dubitaẽ nunquid ꝓpter lucrũ applicandum monaſterio extrinſecus poſſit monachus peritus eſſe aduocatus abbate imperãte. ⁊ olim fuit diſputata hec queſtio. ⁊ ponebaẽ in terminis in aduocato monacho monaſterij multũ ere alieno grauati vtrũ poſſet poſtulare in vtroq; foro vt de lucro ei⁹ monaſteriuꝫ releuareẽ ab onere debitoꝝ. Et vide plene hãc q̃ſtionẽ ꝑ Io. an. in regula in ar. in mercu. ⁊ ibi tandem cõcludit non eſſe licitũ. diciẽ tamẽ ꝙ Lapus Abbas ꝯtrariũ ſeruauit. ⁊ ꝓ hoc contrario facit notabiliter dictũ Inno. in. c. cum. I. ⁊ A. de re iudi. vbi dicit ꝙ monachus põt eſſe ꝓcuratoꝛ ſeu aduocatus ꝓ amico monaſterij abbate impante. quia in cõſequentiã tractatur de vtilitate monaſterij. quia per amicos monaſterij ꝓmouetur vtilitas ipſius qd eſt verbũ notabile. primũ tamẽ dictũ videẽ honeſtius ⁊ ſecurius. vnde crederem ꝙ pro amicis monaſterij poſſet religioſus eſſe aduocat⁹ ſuperioꝛe imperante ꝑ illud dictuꝫ Inno. ¶ Ultimo h̄ queriẽ quid intendat iſte tex. dum dicit ꝙ religioſi nõ debent eſſe ſuſceptoꝛes vel executoꝛes forenſis negocij vel eccleſiaſtici. So. Inno. exponit verbũ ſuſceptoꝛes id eſt aduocati. ⁊ verbuꝫ executoꝛes id eſt ꝓcuratoꝛes in foro ſeculari ⁊ eccleſiaſtico niſi in caſu h̄ excepto. ſ; Hoſti. hic intelligit magis generaliter. nam cũ iſta ſint vocabula generalia dicit ꝙ oĩa officia iudicialia ſunt eis interdicta. et ꝓ hoc facit. xvj. q. j. c. de pñiũ. ⁊ ex hoc videẽ ꝙ non debent eſſe arbitri nec aſſumere officiũ iudicãdi. ⁊ vide de h̄ in Spe. ti. de arbi. § ſequiẽ. v. ſ; quero diligẽter. ⁊ ibi Io. an. ⁊ in. c. pia. de excep. li. vj. per Io. an. tango in. c. q̃ntauallis. de iureiur. vbi etiam pono nũquid poſſint eſſe arbitratoꝛes. adde glo. no. in. d. c. de preſentiũ. q̃ dicit de abbate ꝙ abbas ſine alicui⁹ mandato põt eſſe arbiter ⁊ procuratoꝛ. ⁊ facit. c. ſopite. j. de cenſi. adde etiã notabile dictũ Inno. in. c. vnico. de obli. ad ra. in fine. vbi dicit ꝙ iura que ꝓhibent clericis ſeu religioſis officiũ ꝓcuratõnis ⁊ ſimilia loquunẽ qñ indifferẽter volunt exercere hec officia. ſecus ſi volunt aſſumere talia officia in vna cauſa tñ quia hoc ꝓhibe-

re non fuit de mente canonū q̄ eſt notabile v̄buʒ
et ſequit̄ Archi. in. c. ꝓuenit. lxxxvj. di. Sed collec.
ſ. c. primo. ⁊ in. c. dilecti. de arbi. tenet ꝯtrariū q̄a
hoc. c. loquit̄ indiſtincte. ⁊ forte hoc dictū verius
licet primū equius. ¶ In glo. ij. ibi nec audit̄. no.
hanc glo. vſq̄ ad fine. Ex qua primo no. ꝙ mona-
chus ſeu quiſq̄ religioſus non poteſt agere ꝓ ſuo
monaſterio tanq̄ ꝯiuncta pſona ſine mandato. ⁊
ſatis videt̄ ꝓbari ex iſto tex. nā ſi nō pōt eē aduo-
catus ꝓ vtilitate monaſterij niſi abbate imperante
fortius nec agere pōt noīe monaſterij. Secūdo pt
intelligi h̄ glo. ꝙ religioſus non poteſt agere tāq̄
ꝯiuncta pſona ſine mandato. vt in. c. nōnulli. i. fi.
et in. c. ex parte decani. de reſcrip. ⁊ in iuribus hic
allegatis. in glo. tamen. religioſus h̄ non poterit
qđ eſt nota dignū. ꝓ hoc facit quia cognatio eoꝝ
eſt in celis. ⁊ ſolū in his que ꝯcernunt vtilitatem
monaſterij puta reſpectu ſucceſſionis dicunt̄ ha-
bere cognatōnem in terris. vt ſcʒ monaſteriū ſuc-
cedat loco monachi in ſibi ꝯiunctis. vt ꝓbat̄ in. l.
deo nobis. C. de epi. ⁊ cle. facit. xvj. q. j. i. c. j. ¶ Ter
tio poteſt notari ex iſta glo. dum dicit ꝙ illa iura lo
quūtur in factis ꝓuatoꝝ ꝙ iura loquentia in ꝯiū-
ctis dñt vt admittant̄ ꝓ ꝯiunctis intelligi in ꝯiun
ctis ꝯiunctione carnali. ⁊ ſic in factis priuatoꝝ nō
aūt in coniunctis ciuiliter ꝓut eſt clericus ꝯiunct⁹
eccleſie vel religioſus monaſterio. ꝯtrariū tamen
in clericis ſentit glo. in. c. ſeq̄n. ⁊ dic vt ibi dicam.
¶ In glo. fi. ibi ad alias alienationes extendit̄. no
ta bene hoc dictū glo. ꝙ verbū ꝯvenditio extendit̄
ad oēs alienationes. ⁊ ſic ꝓhibitus vendere pro
hibetur donare ⁊ pmutare. ⁊ vide ad idē tex. in. l.
ſtatu liberi a ceteris. ff. de ſta. libe. in fi. ⁊ ꝑ legiſtas
in. l ſancimus. C. de re. ec. nō alie. ꝓcedit niſi in di-
ſpenſatione fieret mentio ſeu ꝯmemoratio precij
quia tunc intelligitur ſtricte de contractu venditō
nis. vt eſt tex. notabilis in. l. fi. C. de ꝑdi. decuri. ſi
ne decre. nō alie. li. x. qđ tene menti.

Cum ſacerdotis. De ſum-
mar. ꝑ⁹ ꝑ-
mo ponit̄ rō. ſcđo dictū cū incluſa exceptō
ne. ibi nō niſi. tertio pena. ibi clericus. ¶ No. ꝑmo
ꝙ officiū aduocationis videt̄ nociuū. videt̄ eīm frā-
gere charitatē cū quiſq̄ putet aduocatuʒ alterius
ptis ſibi aduerſum ⁊ nocumentuʒ offerre. ⁊ ex h̄ h̄
infert dñs An. ꝙ ſiq̄s ꝓmiſit aliquē non offende-
re ſub certa pena ꝙ ſi ꝯtra illū accepit officiū aduo
cationis incidit in penā. Item dicit in pactione pa
cis qñ aliqui ꝓmittunt ſibijnuicē nō nocere vt pro
extraneis nō poſſit aduocationis officiū aſſumere
et idem dicit ſi ſtatuto cauet̄ ꝙ ſub pena non au-
deat alicui nocere de tali familia. ego puto illud
dictū nō eſſe verū. quia verba pactōis pacis ⁊ ſta-
tuti odioſi debēt ꝓprie ⁊ ſtricte itelligi. vt le. ⁊ no.
in. c. in noſtra. de iniur. ⁊ in. l. iij. §. hec aūt verba.
ff. de nego. geſ. ⁊ in. l. q̄cq̄d aſtringēde. ff. de v̄. ob.
Sed aduocatus ꝓprie nō nocet imo defendit ius
publicum ⁊ priuatum. vnde ex hoc dicunt̄ milites
et priuilegiantur in iure in multis vt milites. vt in
l. aduocati. C. de aduoca. diuer. iudi. ⁊ quicquid
lucrantur eſt eis peculium quaſi caſtrenſe. vñ pri-
uilegiantur vt nihil ex illo acquirant patri. vt in. l.
fi. C. de inoffi. teſta. ⁊ vide gl. ſing. que dicit hoc ꝓ-
cedere etiā hodie in ſalario quod aduocati recipi-
unt a priuatis. in. l. fori. C. đ aduo. diuer. iudi. Sʒ
ꝓ tanto aduocati dicunt̄ nocere. qꝛ aduerſa ps ar-
bitrat̄ illū ſibi nocere. vñ nō vere ſed quo ad opi.
nocent. nō. n. debent aſſumere cām iniuſtā. vt i. l.
rem non nouā. C. de iudi. ⁊ ſic ꝓmouent iuſticiaʒ
q̄ vnicuiq̄ reddit qđ ſuū ē. vt. ſ. in ꝓemio. nā etiā
et iudices dicunt̄ crudeles illis ꝯtra quos iuſticiaʒ
exercent tñ in veritate non ſunt crudeles ſed mini
ſtri dei ⁊ iuſticie. vt dic̄ tex. xxiij. q. v. i. c. nō ē cru-
delis. Et in pſalmo dicit̄. Beatus qui facit iuſticiā
omni tpe. Sed quia ſacerdos nō debet nocere alte
ri neq̄ in veritate neq̄ quo ad opi. qꝛ nō debet ſer
uire vni ⁊ alteri diſplicere. vt h̄ ⁊ in. c. deniq̄. xiiij.
q. v. ideo ꝓhibet̄ ſacerdotib⁹ aduocatōis officiuʒ.
No. tñ ex h̄ et ex tex. ꝙ hoc officiū eſt odioſum ſal-
tem in opi. ¶ No. ſcđo quattuoꝛ caſus in quibus ſa
cerdos pōt eſſe aduocatus. Primus pro ſe. Secū-
dus pro eccleſia ſua. ⁊ ex hoc nota ꝙ cauſa ꝓpria ⁊
cauſa eccleſie ponunt̄ pro diuerſis. ⁊ ſic cauſa eccle
ſie non dicitur ꝓpria ipſius rectoris quod dixi i. c.
precedenti. Tertius caſus pro perſonis ſibi coniū
ctis. ⁊ hoc ſi neceſſitas immineat ⁊ non aliter. ⁊ di-
citur imminere neceſſitas ſi coniunctus ꝓpter im-
potentiam non poteſt habere aduocatum. vel foꝛ-
te non ita bonū ſicut eſt ſacerdos. Et ex hoc. ⁊ ex ꝑ
cedenti caſu collige vnum ſatis notabile ꝙ appella-
tione coniunctoꝝ non venit eccleſia cum eccleſia. ⁊
coniuncti ponantur h̄ vt diuerſa. quod facit ꝯtra
glo. ij. hic. Quartus caſus ꝓ miſerabilibus perſo-
nis. intellige vt dicit tex. ſ. in. c. j. qñ ſunt ita miſe-
rabiles ꝙ proprias cauſas nō poſſunt adminiſtra-
re pro ſe. vt pupilli. vidue. impotentes ⁊c. ¶ No-
ta in. §. clericus. ꝙ exercens officiū aduocatōis vel
ꝓcuratōnis ꝯtra aliquem a quo habuit beneficiū
incurrit vicium ingratitudinis. vnde poſſet do-
natio reuocari. ar. h̄ iuncto. c. fi. de dona. Et ex h̄
nota indecens eſſe vt contra amicū quis aſſumat
aduocationis ſeu procurationis officium. Et ex h̄
etiam poteſt dici ꝙ vaſallus non poteſt aduocare
vel procurare contra dñm als tanq̄ ingratus poſ
ſet feudo priuari. Et adduco iſtum tex. ad queſtio
nem nunquid aduocatus poſſit patrocinari ꝯtra
rempublicam a qua recipit ſalariū. doct. non tan-
gunt h̄. ſed Bar. ponit in. l. ij. C. de aduo. diuer.
iudi. ⁊ per illū tex. decidit ꝙ non. vnde dicit ꝙ do-
ctoꝛes ſalariati a ciuitate nō poſſunt aduocare con
tra ciuitatē. Sed illud dictū ego puto non eſſe ve-
rum. ⁊ ꝯtrariū illius ſentiunt hic doct. ⁊ Spec. in
ti. de aduo. §. j. ver. ſed nunquid poteſt. dicunt eīm
iſtum tex. intelligendum in beneficio gratuito. ſe-
cus autem ſiquis habuiſſet beneficium a ciuitate
vel ab eccleſia pro ſeruitijs impenſis. quia illud be
neficium non eſſet gratuitum. ⁊ pro hoc ego addu
co. l. aquilius regulus. ff. đ dona. vbi dicitur ꝙ id
quod donatur magiſtro ratione diſcipline nō eſt
mera donatio. ⁊ ſic nō indiget inſinuatōne ꝗ eſt q̄
dā remuneratō. vñ ñ pōt ꝓprie dici bñficiū ſalariū

q̄ꝺ recipit ꝺoctoꝛ ꝓ lectura. naꝫ recipit pro laboꝛis mercede. ⁊ ſic nō teneť reipublice vltra laboꝛē impenſum ſeu ꝓmiſſum. No ob. tex. in ꝺ. l. ij. q꜡ loquitur in ꝺecurionibꝰ. ⁊ in hn̄tibꝰ honoꝛē ⁊ beneficiū ꝓprie ſumptum a ciuitate. ⁊ h̄ no. ¶ In glo. ij. ibi creꝺo intelligenꝺos cōfratres ſuos eiuſꝺē eccleſie No. glo. ſingulariter q̄ appellatione ꝯiunctoꝝ veniunt ꝯiuncti ꝯiunctōne ſpūali vt ſunt cōcanonici eiuſꝺē eccleſie q̄ aꝺ inuicē ꝺicunť ꝯfratres. ⁊ viꝺeť glo. velle q̄ queāꝺmoꝺū ſacerꝺos pōt poſtulare ꝓ ꝓpinquis ita ꝓ canonicis. Itē ſic pōt quis lr̄as impetrare ꝓ ꝓpinquo. vt in. c. nōnulli. ꝺe reſcrip. ita ⁊ ꝓ ꝯcanonico. Iꝺem ſm̄ Io. an. viꝺeť ꝺicēꝺū ꝺe amico intimo fraterna charitate ꝺilecto. Nam iſte pōt appellari frater. vt eſt pulcher tex. in. l. nemo ꝺubitat. in. §. qui frater. ff. ꝺe here. inſti. facit l. late culpe. in. §. amicos. ff. ꝺe v̄. ſig. ꝺūmoꝺo ſm̄ eum nō pecunie cupiꝺitas ſeꝺ ip̄m charitas ꝺei inꝺucat aꝺ poſtulanꝺū. aꝺ h̄ etiaꝫ inꝺucit q̄ꝺ habeť Mathei. xij. in fi. ſiquis fecerit voluntatem patris mei qui in celis eſt ipe frater meus ſoꝛoꝛ ⁊ mater ē Et ex h̄ poteſt inferri ſm̄ ꝺo. An. q̄ amicus ꝺebeat aꝺmitti ꝓ amico aꝺ agenꝺū ſine manꝺato preſtita cautione ꝺe ratihabitione ſicut aꝺmittiť ꝓpinquꝰ ꝓ ꝓpinquo. vt in. l. ſeꝺ ⁊ hec. ff. ꝺe ꝓcura. ⁊ in. ꝺ. c. nōnulli. in fi. ¶ Aꝺuerte q꜡ iſte ꝺoc. viꝺenť ſibi cōtrarij in h̄ articulo. nam ꝺo. An. expreſſe tenuit cōtrariū in. c. ex pte ꝺecani. ⁊ in. c. nōnulli. ꝺ reſcrip. vbi voluit q̄ nec amicus nec canonicus aꝺmittať aꝺ agenꝺū ꝓ amico vel cōcanonico. quia iura loquentia ꝺe cōiunctis ꝺebēt intelligi ꝺe cōiunctōne ſanguinis. Iꝺē ſentit Io. an. poſt Hoſt. ⁊ Spe. in ꝺ. c. nōnulli. ⁊ clarius in. c. fi. ꝺe ꝓcura. ⁊ exp̄ſſe contrariū tenet Archi. in. c. ſtatutū. in. §. cum aūt. ꝺ reſcrip. li. vj. ⁊ viꝺe ꝺe hoc q̄ꝺ ꝺixi in. ꝺ. c. ex parte ꝺecani. vbi cōcluſi q̄ꝺ iura loquētia ꝺe cōiunctis ꝺn̄t intelligi ſtricte in cōiunctis cōiunctione carnali nō aūt in cōiunctis amicitia vel cōiunctione ſpūali. et q̄ amicus non aꝺmittať. aꝺꝺuco bonū tex. in. l. tutoꝛi. C. ꝺe nego. geſ. ⁊ ꝺe clerico eccleſie. facit tex. in c. coꝛam. ꝺe offi. ꝺele. Itē iſte tex. in eo q̄ eccliam ⁊ cōiunctas pſonas ponit ꝓ ꝺiuerſis. aꝺ iꝺem quoꝺ no. glo. ij. ſ. c. ꝓximo lꜫ glo. fi. in. ꝺ. c. vltimo. ꝺe ꝓcura. ꝯcoꝛꝺet cū iſta. ſeꝺ p̄mū verius. nam lꜫ amicus intimꝰ poſſit appellari frater. ⁊ iꝺeꝫ in ſocio. vt in. l. verū. in p̄n. ff. ꝓ ſocio. tn̄ ꝓprie non eſt cōiunctus. nā inter cōiunctos carnaliter eſt ꝺuplex vinculū. vnū naturale. ſ. ſanguinis ⁊ inꝺiſſolubile. vt in. l. iura ſanguinis. ff. ꝺe re. iur. Eſt ⁊ aliuꝺ vinculum p̄ſumptū. ſ. ꝺilectōnis. vt. c. poſtremo. j. ꝺ ap. In amico vero nō eſt niſi vnū vinculū ciuile ⁊ acciꝺentale. ⁊ maxime hoꝺiernis tp̄ibus quibus non reperiť verus amicus. q꜡ in veris amicis ꝺebet eē iꝺem velle ⁊ iꝺem nolle. vt no. in. ꝺ. §. amicos. ⁊ ꝑ Ciceronē in li. ꝺe amicitia. tn̄ q̄ amicus aꝺmittať. tenuit Cy. in. l. exigenꝺi. C. ꝺe ꝓcurat. ⁊ euꝫ refert Bar. ⁊ ſimpliciter trāſit in. l. nō ſolū. in. §. qui alienū. ff. ꝺe ꝓcur. ⁊ tene menti. quia ꝓpter has auctoritates foꝛte ſeruareť h̄ ꝯtrariū. ¶ In gl. fi. ibi neutrū iuuet. iꝺem in Spe. in ti. ꝺe leg. §. quiꝺ ſi hꜫ beneficium. ſeꝺ Inn. Gof. ⁊ Hoſti. h̄ ꝺicūt q̄ ſine pena poterit iuuare p̄mum. ar. in. c. tua. ⁊. c. veniēs. et in. c. intellecto. ⁊. c. eam te. ꝺe iureiur. ꝯſuluit tn̄ Hoſti. vt h̄ caſu nō aſſumat officiū aꝺuocati ſꜫ potius meꝺiatoꝛis. Bar. brix. in q̄ōne que incipit aꝺuocatus ꝺiſtinguit q̄ aut certū eſt p̄mā eccleſiam fouere iniuſtā cām ⁊ iuuabit ſc꜄am. q꜡ ꝺebet agnoſcere bonā fiꝺē ſicut tutoꝛ. l. quotiens. §. ſicut. ff. ꝺ aꝺmini. tuto. Seꝺ ſi eſt ꝺubiū iuuet p̄maꝫ. ⁊ ꝺet aꝺuocatū ſecunꝺe. mihi placet opi. Inno. ⁊ ſequaciū. facit q̄ꝺ ipe no. in. c. cum iam ꝺuꝺū. ꝺe p̄ben. fateoꝛ tn̄ q̄ p̄mā nō ꝺebet iuuare ꝯtra ꝯſciam. Extra glo. h̄ quero nunq̄ꝺ ꝺiſpoſitio iſtiꝰ tex. habeat locū ſolū in ſacerꝺotibꝰ an etiā in alijs clericis. Hoſti. ꝺicit q̄ appellatione ſacerꝺotū h̄ veniunt oēs habētes ſacrū oꝛꝺinē. ſicut in. c. ij. ꝺ coha. cle. ⁊ mu. Itē hn̄tes minoꝛes oꝛꝺines cū bn̄ficio. ſ. c. j. Iꝺeꝫ foꝛtius ꝺe ep̄o q̄ nō ꝺꝫ eſſe aꝺuocatus in foꝛo ſeculari. v. q. iij. in. c. fi. etiā in cā ꝓpꝛia quia nō ē ꝺecēs vt ep̄s exhibeat reuerentiā iuꝺici quā exhibere ꝺebent aꝺuocati. naꝫ aꝺuocatus ꝺebet ꝓponere ſtāꝺo ⁊ non ſeꝺenꝺo. l. quiſq̄s. C. ꝺe poſtulā. ſꜫ ſi ep̄s habet cām coꝛam iuꝺice eccleſiaſtico eſt in optione ſua vtrū ꝑ ſe vel ꝑ aliū velit cām ꝓmouere. ar. bo. in. c. fi. ꝺe iura. calum. Et ex his ſentit Hoſti. q̄ inť ſacerꝺotes ⁊ clericos inferioꝛes nō ſit ꝺifferentia. ſentit etiā q̄ ſacerꝺos nō poſſit poſtulare coꝛaꝫ iuꝺice ſeculari niſi in caſibus h̄ exp̄ſſis. nec etiam coram iuꝺice eccleſiaſtico cum ꝑceptione ſalarij. iuxta no. ſ. c. ꝓximo. ⁊ ſic ſentit q̄ ſine ſalario pōt inꝺifferenter poſtulare coꝛā iuꝺice eccleſiaſtico Io. an. ⁊ cōiter moꝺernioꝛes ſeq̄ntes tenent oppoſitū h̄. nam ſm̄ hāc opi. Hoſti. nihil aꝺꝺeret iſtuꝺ. c. aꝺ p̄mū. ⁊ iꝺeo ꝺicit ipe q̄ ſacerꝺos inꝺifferenter rōne oꝛꝺinis ꝓhibetur poſtulare niſi in caſibus h̄ exp̄ſſis. Sꜫ in clericis inferioꝛibꝰ tene q̄ꝺ ꝺictū fuit in c. j. ſ. eo. ⁊ h̄ mihi placet. quia tex. h̄ inꝺiſtincte prohibet ſacerꝺotē h̄ poſtulare. ⁊ iꝺem ꝺicenꝺū i ep̄o vt ꝺixi. lxxxviij. ꝺi. ꝓlatum. ⁊. c. ep̄s. vn̄ ſicut ſolus oꝛꝺo p̄ſbyteratus ꝓhibet a ſcientijs vetitis. vt i. c. nō magno. ⁊. c. ſuꝑ ſpecula. ne cle. vel mo. ita ab officio poſtulatōnis ne ſacerꝺos viꝺeať alijs nociuꝰ vt in p̄ncipio littere. ¶ Ultimo h̄ queriť nunq̄ꝺ clericus poſſit impune eſſe aꝺuocatꝰ ꝯtra eccliam a q̄ habet beneficiū ꝓ ꝑſonis ſibi cōiunctis. tex. a cōtrario ſenſu viꝺeť h̄ q̄ ſic. q̄a imponit penā q̄ſi patrocinanť ꝓ extraneis. Uin. tenet h̄ ꝯtrariū. ⁊ aꝺ tex. iſtum ſuꝑplet maxime. ſeꝺ Egi. tenet p̄mū vt ſentit Hoſti. ꝺicens q̄ ꝓ ſtricte cōiunctis ⁊ miſerabilibus ꝑſonis poteſt aꝺuocare cōtra eccleſiam a qua habet beneficiū. facit q̄ꝺ no. ſ. c. j. ⁊. c. petitio. ꝺe iureiuran. Et nota bene hoc ꝺictum ex quo habes q̄ magis quis teneť iuuare ꝓpinquū q̄ꝫ eū a quo habuit beneficium. ⁊ ſic ꝓpinquitas p̄ferť h̄ amicitie quoꝺ no. Ex hoc poſſet etiaꝫ inferri q̄ vaſallus nō teneť iuuare ꝺominū cōra ꝓpinquū. ⁊ aꝺ hoc viꝺe quoꝺ no. Spe. ꝺe aꝺuo. §. j. ver. ſeꝺ nunquiꝺ clericus. ⁊ ſatis facit iſte tex. a contrario ſenſu. et ꝺictum. c. petitio. Nunquiꝺ poſſit quis aꝺuocare ꝯtra patriam ⁊ genitoꝛeꝫ nunquiꝺ teneatur quis

potius patrocinari ꝓ patre vel ecōtra. vide ī Spe. in ti de aduocato. i. §. j. v. ſ q̄d ſi pater. Hoſti. ⁊ ſequenti. ⁊ in effectu ↄcludit ꝙ pōt eſſe aduocatꝰ cōtra patriā. ꝓ h̄ facit. l. pe. ff. de iuſti. ⁊ iur. ⁊. l. ij. C. de aduo. diuer. iudi. vbi certe ꝑſone ꝓhibentur q̄ alijs ꝑmittit̄. Itē ↄcludit̄ ꝙ potiꝰ tenet̄ iuuare patrem q̄ꝫ patriā. ar. in. l. vt vim. ff. de iuſti. ⁊ iur. vbi prius noīant̄ parentes q̄ꝫ patria. h̄ dicit eſſe veruꝫ qñ pater ꝑtendit iuſtā cām alˀs ſi eſſet rebellis patrie debet filiꝰ inſurgere ↄtra patrem. vñ ſi pater ē bānitꝰ ita vt poſſit īpune occidi ꝑt filiꝰ eū īpune occidē vt ī. l. minime. ⁊ ibi Bar. ff. de reli. ⁊ ſump. fu.

De ꝓcuratoribus. Rica.

Continuata fuit h̄ rubrica. s̄. in ꝑcedēti ti. ⁊ dic vt ibi. q̄ro quis dicat̄ ꝓcurator. dic ꝙ ille qui mandato dñi aliena iudicia miniſtrat. vt ī. l. j. ff. e. Qui eñ adminiſtrat ſine mandato nō dicit̄ ꝓcurator. ſ negocioꝝ geſtor. vt habet̄ ꝑ totū ti. de nego. geſt. C. ⁊ drīam inter ꝓcuratorē ⁊ ſindicū ſeu iconomū et actorem. vide ꝑ glo. in. c. ſiq̄s erga. ij. q. vij. ⁊ q̄ð no. in. c. petitio. j. eo. Ni. abb.

Alia quidem. Nō audit̄ q̄s tanq̄ꝫ alterius ꝓcurator niſi habeat mandatum legitime factū. primo ꝑmittit moduꝫ. ſcðo ſubmittit mandatū. ibi q̄ꝛ ergo. No. ꝑmo ꝙ geſta cū falſo ꝓcuratore nō tenēt in ꝑiudicium dñi. dic tñ ꝙ valent in ꝑiudiciū falſi ꝓcuratoris. vt in. l. plautius. ff. eo. facit. l. iij. in. §. falſus. ff. rē ra. ha. No. ſcðo. ꝙ aſſerēti ſe eſſe ꝓcuratorē alteriꝰ et fidē legitimā de mandato nō facienti nō ē credēdū. ⁊ optime iudicio meo facit iſte tex. ↄtra glo. ī. l. j. C. eo. ⁊ ſequaces qui dixerūt. ꝙ ꝑ negatōneꝫ aduerſarij res efficit̄ dubia ita vt debeat admitti aſſerens ſe ꝓcuratorē cū cautione de rato. ſed Bar. cōtra in. d. l. j. ⁊ ī. l. nō ſolū. in. §. q̄ alienū. ff. e. ⁊ videt̄ ꝓbari h̄. nam papa nullo modo vult h̄ iſtū admittere. negatio ergo facit rem dubiam in fauorē negantis nō in eius ꝑiudiciū ⁊ in fauoreꝫ aſſerentis ſe eſſe ꝓcuratorē. alˀs ſequeret̄ abſurdū ꝙ quilibet admitteret̄ cū cautione. q̄ꝛ non haberet niſi dicere ſe eſſe ꝓcuratorē. Si eñ aduerſarius ſuus h̄ fatet̄ hꝫ intentū ſi negat res efficit̄ dubia ſm illam opi. ⁊ ſic admitteret̄ cū cautione. cuiꝰ ↄtrariū h̄ innuit̄. et tene ad h̄ tex. hūc menti q̄ꝛ non ſolet allegari. ⁊ vide q̄ð latius dixi in. c. corā. de offi. dele. No. tertio ꝙ in ſindicatu vniuerſitatis requirūt̄ teſtes extrinſeci ab illis de vniuerſitate nec debent illi de vniuerſitate deſcribi in inſtrumento vt teſtes. q̄a cum ipi auctorizant in inſtrumento non debent eē partes ⁊ teſtes. ⁊ idem dicēdum in alijs geſtis per vniuerſitatem eadē rōne q̄ð tene menti. faterer tñ ꝙ ſi in futurū orieret̄ contentio de geſtis in vniuerſitate ꝙ ſinguli pñt teſtificari ſi nō ꝑtendunt ↄmodū ad q̄ð allego bo. tex. in. c. veniens. el. ij. in fi. de teſti. ⁊. c. tertio loco. de ꝓba. ſed q̄ð inſcribant̄ in inſtrumento vt teſtes non eſt decens ne in eodē momento videant̄ actores ⁊ teſtes. Iteꝫ no. ꝙ canonici ⁊ teſtes debent ſe ſubſcribere in inſtrumento ſindicatus. ⁊ h̄ obſeruabat̄ olim. ſed hodie ſatis ē ꝙ inſcribant̄ ꝑ notariū. iuxta no. in. c. j. de his que fi. a p̄la. vel forte papa ad maiorē cautelaꝫ. q̄ꝛ ꝑma vice fuerat deceptus ꝑ falſum ꝓcuratorem voluit hanc ſolēnitatē h̄ adhiberi. In glo. j. no. iſtam glo. ſingulariter. nā quotidie allegat̄. ⁊ ſimilis gl. habet̄ in. l. nō ſolū. §. qui alieno. ff. eo. ꝑ Spe. ī ti. de ſatiſda. in. §. iij. in. j. colū. ⁊ ſpecialiter ꝑmo colli ge ex hac glo. ⁊ tene ſemꝑ menti ꝙ ꝓcuratoriū nō ſolū pōt ꝓbari ꝑ inſtrumentū ſed etiā ꝑ teſtes. ⁊ lꝫ doc. ſic ſimpliciter tranſeant tñ in h̄ ſunt multe varietates ꝑ legiſtas. ⁊ multoꝝ antiquoꝝ ſentētiā retulit Io. an. in addi. Spe. eo. ti. §. iij. poſt p̄n. Et ordinatius ⁊ plenius dicendo ſcias ꝙ quidam vt Pe. tenuerūt ꝓcuratoriū non poſſe ꝓbari ꝑ teſtes vt refert Cy. in. l. j. C. eo. motus principaliter duabus rōnibus. Prima quia teſtes non faciunt fideꝫ in preiudiciū dñi abſentis cum non fuerit ad hoc citatus. vt in. c. ij. de teſti. ⁊. l. ſiqñ. C. eo. ⁊ ſic atteſtationes non prodeſſent reo contra dominū ſed inſtrumentū facit fidem contra quēcunq̄ꝫ. l. cum precibus. C. de ꝓba. ⁊ in. c. cum Ioānes. de fi. inſtru. et ideo ꝓcuratoriū debet ꝓbari ꝑ inſtrumentuꝫ et nō ꝑ teſtes vt reo ſit cautū ↄtra dñm abſentē. Secunda rō ſi eñ admitteret̄ ꝓbatio ꝑ teſtes deteriorāret̄ conditio rei. quia ſi poſtea dominꝰ veniens volens iterū agere negando ſe dediſſe mandatuꝫ illi ꝓcuratori hꝫ reus neceſſitatē iterū ꝓducendi illos teſtes ſi aūt ſic ē ī inſtrumēto. Bar. in. d. l. j. et in. d. §. qui alieno. ſequit̄ opi. glo. noſtre quā etiaꝫ ſenſit Spe. in loco pealle. ⁊ ad rōnes Pe. rñdet ꝙ quēadmodū in dubio iuriſdictionis iudex cognoſcit an ſua ſit iuriſdictio. ⁊ valet ſentētia etiam iniuſta ex quo nō appellat̄. vt no. in. c. ſuper litteris. s̄. de reſcrip. vbi plene dixi. ita dicit dicendū cū dubitat̄ de ꝓcuratorio vt teſtes ꝓducti ꝑ ꝓcuratorē faciant fidem ↄtra dñm abſentē. ⁊ ſi in veritate non erat ꝓcurator. ⁊ fuit ꝓnunciatū ꝓ eo. ⁊ tunc ſolum ſupererit dño abſenti remediū agēdi de falſo contra teſtes ⁊ contra ꝓcuratorē ſicut ſi vigore inſtrumenti falſus ꝓcurator fuiſſet ꝓnunciatus verus. Duo ergo ī effectu ex ꝑdictis ſenſit Bar. Primo ꝙ ꝓcuratoriū poteſt ꝓbari per teſtes. Scðm ꝙ in re dubia ꝓbatio facta ꝑ eū q̄ aſſerit ſe ꝓcuratore ꝑiudicat dño abſenti quo ad reū. h̄ vltimū dictū mihi non placet. nec Bar. vrgenter illud ꝓbat. naꝫ ſimile ſuū ē valde a remotis. ⁊ ↄtrariū apte h̄ ſentit Hoſti. in eo ꝙ querit vtrū ſententia interlocutoria ſuꝑ legitimatione mādati ꝑiudicet dño. ⁊ concludit ꝙ aut dñs ſciuit interlocutoriā latam. ⁊ non ↄtradixit nec appellauit. ⁊ facit ſibi ꝑiudiciū. ſecus ſi ignorauit. ar. opti. in. c. cum ſuꝑ. de offi. dele. ⁊ in. c. ex inſinuatōne. j. eo. nā ſi ꝓcurator ſe ingeſſit ſine mādato nō dꝫ h̄ nocere dño abſēti ⁊ ignoranti. ſ ipe ꝓcurator tenet̄ ad intereſſe ipi reo. vt in. l. plautius ff. e. ti. ⁊ idē dicēdū cū falſuꝫ ꝓbat̄ ꝓcuratoriū ꝑ inſtrumētū. Scða opi. ꝑncipal̄ fuit Ia. de butri. diſtiguētꝰ vtrū teſtes ſint parati ī iudicio. ⁊ tūc ꝑ eos